

FOLLOW ME

KWARTALNIK

POLSKI KOŚCIÓŁ CHRZEŚCIJAŃSKI W LONDYNIE

ELIM SPRINGS

SUMMER 2022

W NUMERZE...

Słowo od Starszych

Z życia Zboru

Mamy starszych i diakonów

Co kryje koń trojański?

Doświadczenie Ducha

Lekcja 1 w drodze do Emmaus

Nie tylko dla dzieci

/Łk 18,22/

**A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość,
która jest spójnią doskonałości (Kolosań 3,14)**

Do Waszych rąk trafia pierwszy numer kwartalnika Polskiego Kościoła Chrześcijańskiego ELIM SPRINGS w Londynie pt. FOLLOW ME ("Pójdź za Mną").

Cieszymy się, że w ten sposób możemy również głosić Dobrą Nowinę. Kim jesteśmy?

***"Jesteśmy Kościołem
na co dzień".***

Misjonarzami – Aktywnie żyjemy, jako misjonarze wysłani przez Jezusa, aby czynić uczniami.

Rodziną – Jesteśmy Bożymi dziećmi, którzy żyją i troszczą się o innych jak rodzina.

Sługami – Jesteśmy sługami Boga, dla których służba innym jest stylem życia.

Uczniami – Jesteśmy odpowiedzialni za nasze własne naśladowanie Chrystusa i pomaganie w tym innym.

Troszkę historii

Nasz Kościół "Elim Springs" jest częścią protestanckiego nurtu chrześcijaństwa opartego na trzech filarach: wierze, łasce i Biblii jako Słowie Bożym. Obecnie Kościół nasz jest częścią rodziny brytyjskich kościołów o nazwie „Elim”. Początki naszej wspólnoty sięgają roku 2004, kiedy to po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej, Polacy zaczęli na większą skalę przyjeżdżać do Wielkiej Brytanii, w wyniku otwarcia rynku pracy dla nowo przyjętych państw Unii. Wtedy to pierwsi spośród nas zaczęli gromadzić się przy Zborze "Elim" na Vere Street, niedaleko Oxford Circus, gdzie ponownie jesteśmy.

Z czasem zostaliśmy wyodrębnieni jako osobny zbor chrześcijan polskojęzycznych.

Apostoł, Paweł napisał do Kolosań, że miłość jest swoistym węzłem jedności.

Nie jakaś miłość, nie ta światowa – zmysłową i pełną egoizmu, nawet nie miłość do siebie samych, ale **Boża miłość**.

Modlimy się, aby naszą polską społeczność Elim Springs w Londynie cechowała czworaka miłość:

1. **Miłość do Boga**, wyrażana w pełni wiary w Jego działanie i prowadzenie;

2. **Miłość do Słowa Bożego**, wyrażana posłuszeństwem temu Słowu;

3. **Miłość do Braci**, wyrażana szacunkiem oraz serdecznym współczuciem, cierpliwością, łagodnością i troską;

4. **Miłość do niezbawionych**, wyrażana poprzez posłuszeństwo Wielkiemu Nakazowi Ewangelizacyjnemu.

Pragniemy życzyć Wam, aby jedność tej miłości była logotypem Polskiego Kościoła Chrześcijańskiego Elim Springs w Londynie oraz zapewnić, że jako bracia starsi wraz z pozostałymi członkami Kościoła zrobimy wszystko, co w naszej mocy, aby pracować na rzecz jedności Kościoła. Liczymy na Wasze wsparcie modlitwą, pomysłami oraz zaangażowaniem w poszczególne działania inicjowane przez Kościół.

STARSZYCH ZBORU SŁOWO OD

Sławomir Waloszczyński
Bogdan Dachnowski
(Starsi)

POLSKI KOŚCIÓŁ CHRZEŚCJAŃSKI W LONDYNIE

OBECNIE NABOŻEŃSTWA
ODBYWAJĄ SIĘ W:

St Peter Church,

6-7 Vere Street,

London, W1G 0DJ

Godzina: 15.00 - 18.00.

Po trudnym okresie dla wszystkich, jakim była pandemia coronawirusa, pomimo różnych doświadczeń, jakie dotykały też poszczególne osoby naszej społeczności, mogliśmy dzięki łasce Bożej doświadczyć wielu radosnych chwil zarówno w życiu osobistym, jak i zborowym.

Przez cały ten okres, pomimo różnych utrudnień, nabożeństwa odbywały się w pierwszym okresie online, a dziś możemy już zgromadzić się wspólnie w budynku przy Vere Street w Londynie, aby chwalić Pana i

budować się Jego Słowem.

W okresie największych obostrzeń, mogliśmy przeprowadzać nabożeństwa niedzielne w formie online. Nie byłoby to możliwe, gdyby nie zaangażowanie kilku osób z naszego Zboru. Wielkie ukłony w stronę Sebastiana Mendelskiego, który wszystko nagrywał, składał, udostępniał. Kasi Mendelskiej i Bogusiowi Kareckiemu za prowadzenie uwielbienia poprzez modlitwę i śpiew. Piotrowi Pankowi za obsługę nagłośnienia i oświetlenia w sali głównej ECC.

Nie sposób zapomnieć o kaznodziejach naszych, którzy nie tylko przygotowywali kazania, ale przyjeżdżali o określonych godzinach w soboty, aby móc nagrać ich kazania: Andrzej Siwak, Krzysztof Buchar, Tomasz Wysota, Piotr Suchy

i Marek Spiżewski.

Nie zapominamy o prowadzących nabożeństwa online: Piotr Panek, Paweł Ogrodniczak, Krzysztof Buchar, Andrzej Siwak i Sławomir Waloszczyński.

Po złagodzeniu przepisów, dzięki którym można było się spotykać, nasza wspólnota zbierała się w kaplicy Jesus Centre przy Margaret Street. Niestety budynek ten został sprzedany i tylko dzięki pomocy siostry Mirki - "Polacy dla Polaków" (Polacy dla Jezusa) możemy się spotykać po południu w miejscu, gdzie "się narodziliśmy" - przy Vere Street, w pobliżu stacji metra Bond Street, w kościele św. Piotra, gdzie mieści się siedziba The London Institute for Contemporary Christianity (LICC).

15 maja 2022 r., podczas niedzielnego nabożeństwa, starsi zboru - Sławek i Bogdan, podziękowali tym braciom

i siostram, którzy najdłużej są zaangażowani w życie naszej społeczności (Beata i Boguś Kareccy, Kasia i Sebastian Mendelscy oraz Janusz Dziurdź - nasz niedzielny kaznodzieja).

Oczywiście oprócz skromnych prezentów, była też i modlitwa za nich.

**ZAPRASZAMY NA NIEDZIELNE
NABOŻEŃSTWA!**

Z życia Zboru

2

USTANOWIENIE STARSZYCH I DIAKONÓW W KOŚCIELE ELIM SPRINGS

Głównymi duchowymi przywódcami w kościele są starsi, nazywani w Nowym Testamencie również nadzorcami lub pastorami. Starsi nauczają i głoszą Słowo Boże, a także są odpowiedzialnymi za służbę duszpasterską (Ef 4:11; 1 Tm 3:2, 5:17; Tt 1:9; Hbr 13:17). Diakoni odgrywają również kluczową rolę w życiu i kondycji kościoła, jednak ich służba ma odmienny charakter aniżeli zadania starszych. Biblia ukazuje służbę diakonów w sferze fizycznych oraz logistycznych potrzeb kościoła. Ich posługa ma umożliwiać starszym skoncentrowanie się na ich głównym powołaniu: nauczaniu i głoszeniu.

To charakterystyczne rozróżnienie opiera się na wzorze, który znajdziemy w 6 rozdziale Dziejów Apostolskich. Apostołowie byli oddani „modlitwie i posłudze słowa” /Dz 6:4 UBG/. To było ich podstawowe powołanie, dlatego wybrano siedmiu mężczyzn, którzy mieli zajmować się bardziej praktycznymi sprawami dnia codziennego.

Ten podział obowiązków ukazany w pierwszym kościele odnajdujemy w dalszej części nauczania Nowego Testamentu. Główną rolą starszych, podobnie jak apostołów, jest głoszenie Słowa Bożego. Diakoni, podobnie jak wspomniana siódemka, służą zborowi we wszystkich praktycznych sprawach.

W niedzielę, 29 maja 2022, w naszej polskiej społeczności miało miejsce podniosłe wydarzenie. Otóż w tym dniu, zostali oficjalnie wprowadzeni na urząd Starszych i Diakonów nasi bracia i siostry. Wybór kandydatów nastąpił w czasie ubiegłorocznego zebrania członkowskiego, podczas

którego członkowie Kościoła Elim Springs wskazali kandydatów na urząd starszego i diakona. Kandydaci wstępnie wyrazili zgodę. Od tego momentu zostali oni otoczeni przez wszystkich szczególną opieką modlitewną. W marcu br., odbyło się głosowanie, gdzie wybieraliśmy spośród wskazanych na wcześniejszym zebraniu kandydatów na starszych.

Z czterech kandydatów ostatecznie, z wymaganą większością (66%) wybrani zostali na starszych: Sławomir Waloszczyński i Bogdan Dachnowski. Oni to zostali więc ustanowieni przez członków Kościoła podczas jednego z niedzielnych nabożeństw, gdzie modliliśmy się nad nimi, nakładaliśmy na nich ręce i zawieraliśmy Bogu ich posługę jako Starszych Zboru pośród nas.

W ostatnią niedzielę miesiąca przybył do naszej społeczności Rev. David Campbell - Regional Leader of Elim's Metropolitan East and West Regions in the UK. On to przez modlitwę za starszych i nałożenie rąk oficjalnie potwierdził wybór, którego dokonaliśmy.

W czasie tego nabożeństwa ustanowieni zostali również diakoni: Paweł Ogródniczak, Sebastian Mendelski, Katarzyna Mendelska, Beata Karecka, Piotr Suchy, Kazimierz Gołpyś, Janusz Dziurdź i Andrzej Siwak. Dokonali tego wspólnie Rev. David Campbell oraz Sławomir

Waloszczyński poprzez nałożenie rąk i modlitwę.

Od dziś więc oficjalnie Polski Kościół Chrześcijański ELIM SPRINGS w Londynie ma swoich Starszych i Diakonów, których polecamy Waszej modlitwie.

CO KRYJE SIĘ W KONIU TROJAŃSKIM?

Z łaski Bożej jestem pastorem jednego zboru od blisko czterdziestu lat.

Patrząc z tego dogodnego punktu obserwacyjnego byłem świadkiem narodzin i wzrostu zgubnych trendów w Kościele, przy czym kilka miało jeden cel, który nazywam **ewangelikalnym pragmatyzmem** – jest to powszechne podejście do służby we współczesnym chrześcijaństwie.

Czym jest pragmatyzm?

Jest to zasadniczo filozofia, która głosi, że o sensie, prawdzie i wartości decydują rezultaty – fakt, że coś działa jest ważniejsze od tego, czy jest to prawda.

Jako chrześcijanie jesteśmy wezwani do ufania temu, co mówi Pan, do głoszenia tego przesłania innym i do pozostawienia rezultatów w Jego rękach. Lecz wielu od tego odeszło. Chcąc być na czasie i odnosząc sukcesy, przyjęli pragmatyczne podejście i otrzymali konia trojańskiego.

Przedstawię teraz krótko historię, która doprowadziła do tego, że Kościół ewangeliczny utknął w pragmatycznym podejściu, i pokażę wam, dlaczego nie jest to tak niewinne, jak się wydaje.

Niedawna historia

Lata 70. były w Ameryce okresem duchowego przebudzenia. Szerzenie ewangelii na terenie uczelni i uniwersytetów odznaczało się świeżym, dynamicznym działaniem Ducha Świętego, który prowadził ludzi do zbawienia w Chrystusie. Masowe chrzty odbywały się w rzekach, jeziorach i oceanie, wydano kilka nowych przekładów Biblii, a chrześcijańskie wydawnictwa i media nadawcze przeżywały godny uwagi rozwój. To smutne, ale żarliwość ewangelicznego przebudzenia ostygła i została przyćmiona przez chciwość i wyuzdanie lat 80 i 90 XX wieku. Otaczająca nas kultura odrzuciła biblijne standardy moralności, a Kościół, zamiast obstawac przy swej odrębności i wzywać świat do pokuty, złagodził swe stanowisko co do świętości. Porażka w sferze zachowywania odrębnej, biblijnej tożsamości była ogromna – doprowadziła ona do ogólnej duchowej apatii i odznaczała się spadkiem frekwencji na nabożeństwach.

Przywódcy Kościoła nie zareagowali na obojętność świata powrotem do mocnego, biblijnego kaznodziejstwa, podkreślającego grzech i pokutę, lecz zastosowali pragmatyczne podejście „budowania” Kościoła – w tym podejściu kierowano się

marketingiem, metodologią i widocznymi rezultatami, z pominięciem biblijnej doktryny.

Nowy model służby polegał na zatroszczeniu się o to, by grzesznicy poczuli się wygodnie i swobodnie w zborze, a potem przedstawiano im korzyści płynące z tego, że zostaną chrześcijanami. Wczesniejsze milczenie zastąpiono ugłaskaniem kultury i przystosowaniem się.

Nawet usługiwano własnym członkom zboru uległo zmianie. Wiele kazalnicy w kraju oddanych jest zabawianiu ludzi; nowoczesne podejście sprowadza się do zaspokajania ciągle zmieniających się kaprysów rzekomych wierzących; a wiele lokalnych zborów stało się czymś niewiele lepszym od klubów i ośrodków społecznych, gdzie cała uwaga skupia się na potrzebach jednostki.

Nawet w chrześcijańskich stacjach radiowych nauczanie Biblii jako główny temat zostało zastąpione programami typu talk show z udziałem dzwoniących słuchaczy, muzyką oraz psychoterapią na żywo.

Nowym sztandarem ewangelikalizmu stała się mantra pragmatyzmu: „Cokolwiek działa”.

Spór o „spadanie w dół”

Możecie być zaskoczeni tym, że to, co teraz widzimy nie jest niczym nowym. Najstynniejszy kaznodzieja Anglii, Charles Haddon Spurgeon, zmierzył się z podobną sytuacją ponad sto lat temu. Spurgeon i inni wierni pastory zauważyli, że w niegdys mocnych zborach pojawiło się pojednawcze nastawienie wobec ruchu modernistycznego oraz jawna z nim współpraca. Jaka motywacja kryła się za tym kompromisem?

Przyjmowano „wyrafinowane” trendy kultury, by zabiegać o akceptację ludzi. Czy to nie brzmi znajomo? W pewnym artykule, który Spurgeon anonimowo opublikował w swym miesięczniku „Miecz i Kielnia”, zauważono, że po każdym przebudzeniu prawdziwej, ewangelicznej wiary, w ciągu jednego lub dwóch kolejnych pokoleń następowało odejście od zdrowej doktryny, co w koncu prowadziło do masowego odstępstwa. Autor przyrównał to odchodzenie od prawdy do opadającego zbocza, i dlatego nazwał je „spadaniem w dół”. W okresie jednego pokolenia, po śmierci Spurgeona, wtargnięcie

John MacArthur

CO KRYJE SIĘ W KONIU TROJAŃSKIM?

modernizmu do Kościoła zabiło dziewięćdziesiąt procent głównych denominacji. Sam Spurgeon, niegdyś szanowany i czczony zwiastun Unii Baptystycznej, został przez to towarzystwo zmarginalizowany, i w końcu zrezygnował z członkostwa w tej unii.

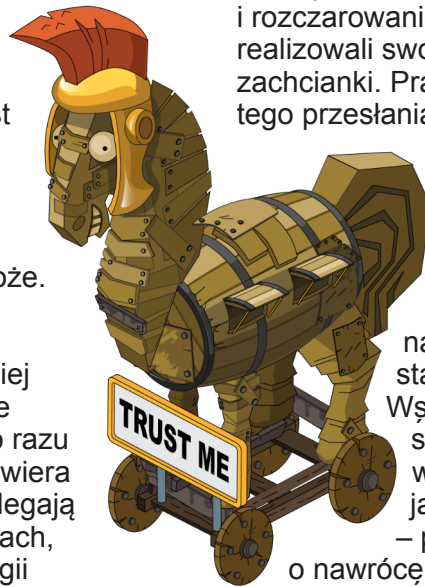
Efekty pragmatyzmu

Wielu spośród dzisiejszych przywódców Kościoła dało się złapać na podstęp pragmatyzmu, ponieważ nie dostrzegli tkwiących w nim niebezpieczeństw. Zamiast bezpośredniego atakowania ortodoksji, ewangelikalny pragmatyzm tylko ustami służy prawdzie, lecz jednocześnie po cichu podkopuje fundamenty doktrynalne. Zamiast wywyższać Boga, skutecznie przedstawia w złym świetle to, co jest dla Niego cenne.

Po pierwsze, modny jest obecnie trend, by za podstawę wiary przyjmować coś innego niż Słowo Boże. O tym, w co wierzy wielu chrześcijan decydują przeżycia, emocje, mody i popularne opinie, jako często bardziej autorytatywne od Biblii. Chrzescijanie słuchają głosu węża - który pewnego razu powiedział Ewie: „Słowo Boże nie zawiera wszystkich odpowiedzi” - bowiem polegają na prywatnych, osobistych objawieniach, czy na mieszanym świeckiej psychologii z „zasadami” biblijnymi. To dryfowanie jest widoczne w chrześcijańskim poradnictwie, które często oferuje jedynie eksperymentalną i niebiblijną, samopomocową terapię, z pominięciem solidnych odpowiedzi zawartych w Biblii. Chrześcijańska praca misyjna często odznacza się pragmatyzmem i kompromisem, ponieważ zbyt wielu ludzi na misjach najwyraźniej doszło do wniosku, że to, co przynosi rezultaty jest ważniejsze od tego, co mówi Bog. Jest tak również w lokalnych zborach. Modne stało się na nabożeństwach rezygnowanie z głoszenia i nauczania Słowa Bożego. Zamiast tego zbory serwują marną, bezwartościową dietę, składającą się z przedstawień, muzyki i innych form rozrywki.

Po drugie, ewangelikalny pragmatyzm ma tendencję do skupiania wiary nie na Synu Bożym, lecz na czymś innym. Jeśli oglądacie telewizję religijną, to widzieliście to wielokrotnie. Popierana przez tak wielu telewizyjnych ewangelistów ewangelia zdrowia, bogactwa i sukcesu jest krancowym przykładem tego rodzaju fantazyjnej wiary. Ta fałszywa ewangelia bezwstydnie odwołuje się do ciała, wypaczając wszystkie obietnice Pisma Świętego i zalecając chciwość. To sprawia, że obiektem pragnień chrześcijanina nie jest Jezus Chrystus, lecz

materialne błogosławieństwo. Nurt łatwej wiary inaczej obchodzi się z przesłaniem ewangelii, lecz efekt jest ten sam. Jest to obietnica przebaczenia pozbawiona twardych wymagań ewangelii, czyli doskonałe przesłanie dla pragmatyków. Ten trend bardzo przyczynił się do spopularyzowania „wiary”, lecz niewiele dokonał, by wzbudzić szczerą wiarę. Przesłanie nie skupia się już na Chrystusie. Chociaż od czasu do czasu wymienia się Jego imię, rzeczywisty cel znajduje się wewnątrz, a nie w gorze. Zachęca się ludzi, by zaglądali do swego wnętrza; by starali się zrozumieć samych siebie; by zmierzli się ze swymi problemami, zranieniami i rozczarowaniami; by zaspokajali swe potrzeby, realizowali swoje pragnienia i spełniali swe zachcianki. Prawie wszystkie popularne wersje tego przesłania zalecają egocentryczną perspektywę i ją usprawiedliwiają.

Po trzecie, dzisiejsze chrześcijaństwo jest zarażone tendencją traktowania skutku wiary jako czegoś, co znajduje się na niższym poziomie niż Boży standard świętego życia. Wskutek pomniejszenia ważności świętego życia – zarówno w zasadach moralnych, jak i w osobistym przykładzie – podważono biblijną doktrynę o nawróceniu. Pomyslcie o tym: co jeszcze musi zrobić szatan, by zniszczyć Kościół, skoro udało mu się podkopać Słowo Boże, odwrócić uwagę od Chrystusa i pomniejszyć znaczenie świętego życia?

Wszystkie te wydarzenia następują wewnątrz Kościoła powoli i stale, właśnie teraz. Tragiczne jest to, że większość chrześcijan nie dostrzega problemów, gdyż są zadowoleni z modnego i bardzo okazałego chrześcijaństwa. Lecz prawdziwemu Kościołowi tych zagrożeń lekceważyć nie wolno. Skoro walczymy o to, by zachować czystość doktrynalną, kładąc nacisk na biblijne kaznodziejstwo i biblijną misję, możemy pokonać zewnętrzne ataki. Jeśli jednak wpuszcza się błąd do Kościoła, znacznie więcej zborów spadnie w dół, by doświadczyć tego samego losu, co denominacje, które słyszały gorący apel Spurgeona, lecz go zlekceważyły.

Niech waszym nawykiem stanie się modlitewna prośba do Pana, by w ewangelicznym Kościele wywyższył autorytet swego Słowa, chwale swojego Syna i czystość swego ludu. Niech Pan nas ożywi i zachowa nas jak najdalej od opadającego zbrocza pragmatyzmu.

Przekład: Szymon Matusiak

Doświadczanie Ducha Świętego

Wiele osób zadaje pytania o Ducha Świętego.

Co On czyni? Jaka jest Jego rola? Jak przejawia się doświadczanie Ducha Świętego? Niektórzy ludzie są bardzo zainteresowani Duchem Świętym i mówią o swoich przeżyciach z Duchem i o zmianach, jakie On wniósł. Inni reagują na to nerwowo i są nieco przestraszeni.

Musimy zwrócić się do Biblii i zrozumieć, jak przejawia się autentyczne doświadczanie Ducha. Straszną rzeczą byłoby pomijanie tego, co On obiecuje; straszną byłoby także zabieganie o coś, czego On nie daje.

Oto wykaz, który w moim przekonaniu ukazuje autentyczne przejawy doświadczania dzieła Ducha Świętego.

Duch Święty udziela nam nowego życia, stwarzając nas na nowo (Ewangelia Jana 3,3-8); **tylko w Duchu Świętym możemy wyznawać, że Jezus jest Panem** (1 Koryntian 12,3). Dzięki takiemu doświadczeniu Ducha otrzymujemy nowe, duchowe życie, pozwalające nam wejść do Królestwa Bożego, poznać Boga i oddać chwałę Jezusowi jako Panu.

Duch objawia nam, kim jest Jezus (Ewangelia Jana 16,16-24). Dzięki temu doświadczeniu Ducha dochodzimy do poznania Jezusa jako naszego Zbawiciela, który za nas umarł i jako naszego Pana, który nami rządzi oraz zaczynamy pokładać w Nim ufność. Mało tego, Duch czyni Jezusa dla nas kimś realnym, tak że możemy mówić, że Go znamy.

Jest to prawdziwe poznanie, gdyż Duch jest Duchem prawdy, ale jest to także prawdziwa więź, ponieważ Duch jest osobą objawiającą inną osobę, Jezusa.

Duch jest nam dany po to, byśmy mieli więź z Bogiem Ojcem jako naszym Ojcem (Galacjan 4,4-7).

To doświadczenie Ducha oznacza, że żyjemy w takiej więzi, poznajemy miłość Boga, ufamy Jego obietnicom oraz **mamy radość i pociechę, płynące ze zwracania się do Niego w modlitwie** (Rzymian 5,5; 8,16).

Duch objawia nam prawdę za pośrednictwem Biblii (1 Koryntian 2,9-16).

Takie doświadczanie Ducha oznacza wzrastanie w poznawaniu Bożej prawdy oraz zmianę naszego myślenia i zrozumienia dzięki czytaniu i rozmyślaniu nad tym, co On napisał.

Duch prowadzi nas do świętości, bowiem wzrastamy w podobieństwie do Boga (Galacjan 5,16-26; Efezjan 5,18-21).

Takie doświadczanie Ducha polega na poznaniu, czym jest, pragnienie świętości, nienawisc do grzechu oraz walka z grzeszną naturą.

Duch chrzci nas w jedno ciało wierzących, by zjednoczyć nas razem w naszej wspólnej więzi z Bogiem (1 Koryntian 12,12-14; Efezjan 4,2-3).

To doświadczenie Ducha polega na życiu w miłości i jedności z innymi chrześcijanami, bez względu na występujące między nami różnice.

Duch udziela darów potrzebnych we wzroście zboru (1 Koryntian 12,4-11). Takie doświadczanie Ducha

Graham Beynon
pastor

oznacza to, że służę z miłością w moim zborze, będąc źródłem wzrostu i zachęty dla innych.

Duch udziela nam mocy do szerzenia ewangelii (Dzieje 1,8). To doświadczenie Ducha polega na przejawianiu trąski o tych, którzy nie znają Chrystusa i na śmiałym głoszeniu im Ewangelii.

Duch jest zadatką nowego życia w nas, gwarantującym to, co ma nadejść (Efezjan 1,13-14).

Takie doświadczenie Ducha daje nam pewność tego, kim jesteśmy w Chrystusie i pozwala pewnie patrzeć w przyszłość, w której Boskie obietnice się spełnią.

Bez dzieła Ducha Świętego nie byłoby nowego narodzenia, poznania tego, kim jest Jezus, nie byłoby więzi z Bogiem, nie byłoby Biblii ani rozumienia prawdy, nie byłoby wzrostu w świętosci ani jedności między chrześcijanami, brakowałoby odwagi podczas ewangelizacji, nie byłoby też pewności co do przyszłości.

Bóg Ojciec zaplanował swoje cudowne dzieło zbawienia, które zostało osiągnięte dzięki śmierci i zmartwychwstaniu Jego Syna, Jezusa, lecz Duch Święty uskuteczni w nas to zbawienie i czyni je rzeczywistością.

Doświadczenie Ducha jest doświadczeniem zbawienia zarówno wtedy, gdy stajemy się chrześcijanami, jak również wówczas, gdy wznosimy się jako chrześcijanie.

Doświadczenie Ducha to pozwalanie, by Bóg działał w nas i przez nas dla dobra innych ludzi. Zatem doświadczenie Ducha to normalne życie chrześcijańskie.

Modlę się o to, by takie doświadczenie było waszym udziałem.

Jeśli żyjemy w Duchu, w zgodzie z Duchem też postępujemy (Galacjan 5,25 Nowe Przymierze).

Kącik dla najmłodszych i nie tylko

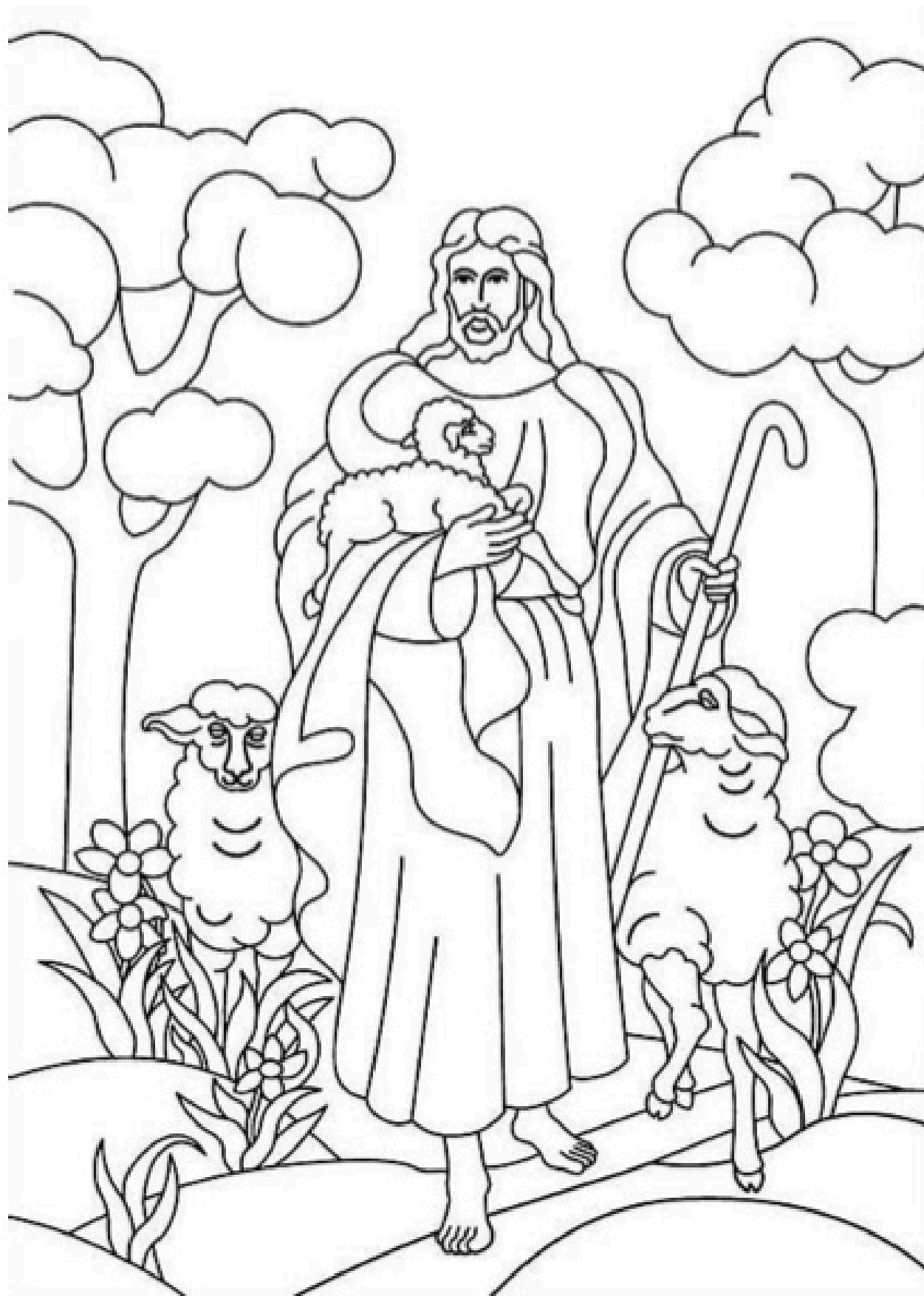
JEZUS DOBRYM PASTERZEM

komiks

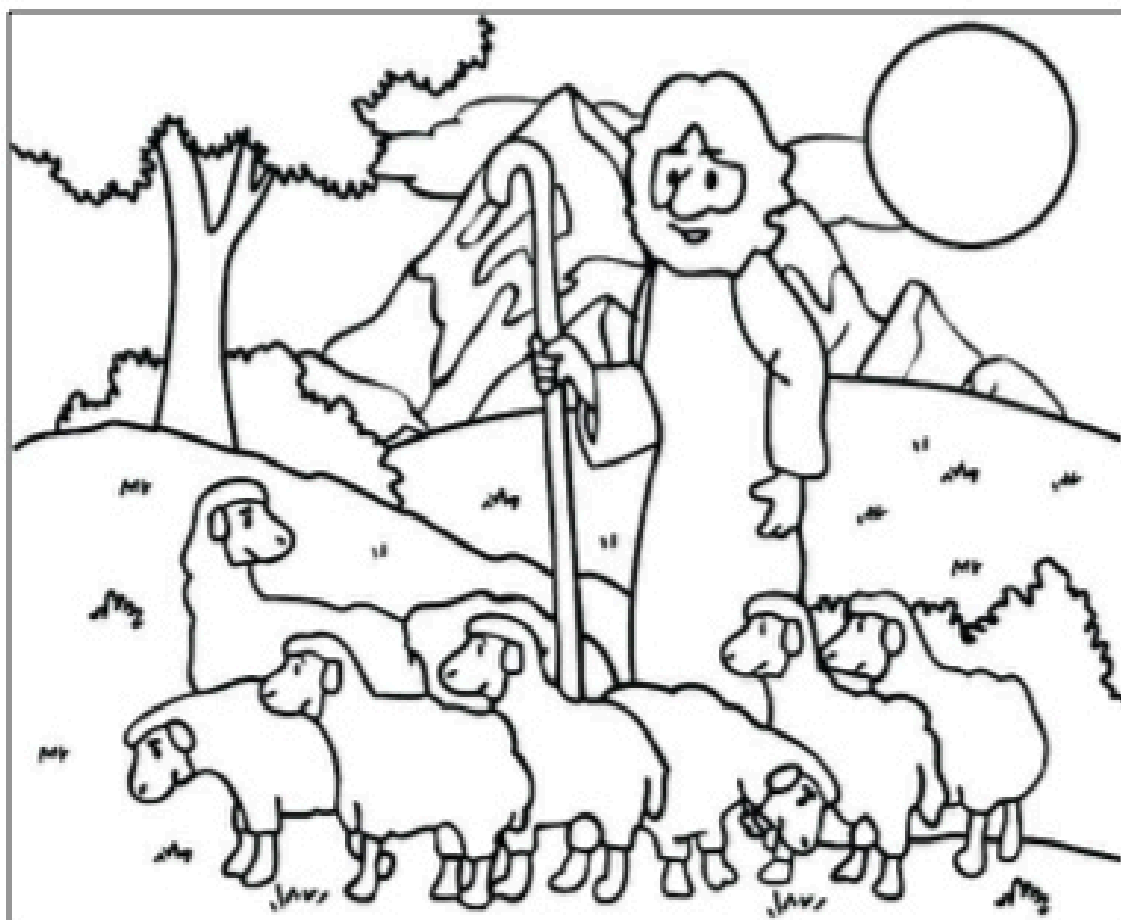
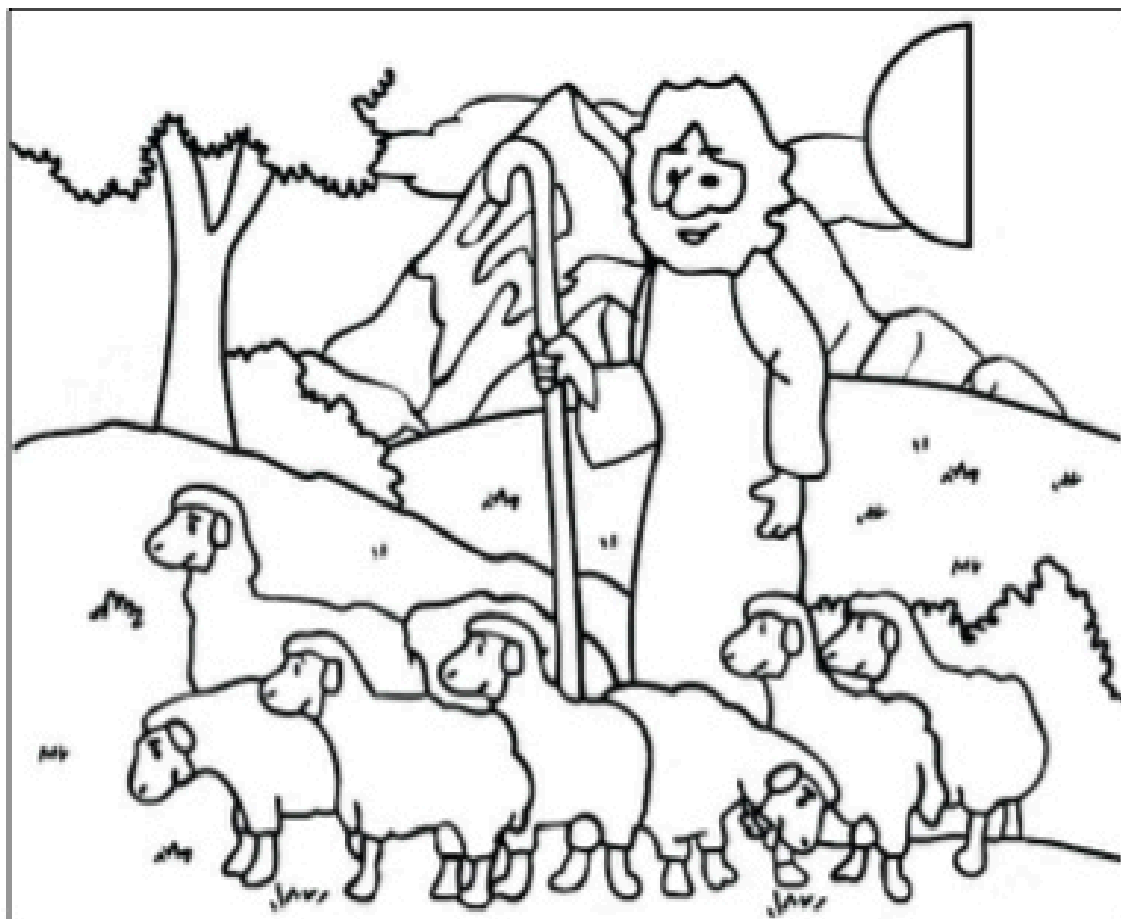
JEZUS DOBRYM PASTERZEM

pokoloruj obrazek

JEZUS DOBRYM PASTERZEM

znajdź 20 różnic

JEZUS DOBRYM PASTERZEM *rozszyfruj wersety biblijny*

☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐							
☰	⊗	↵	✍	●	♦	⊕	▼	♦	↶	▼	⊖	✓	○	☰	⚡	▶	⊗	♦	▼	✍	✕	○	↵					
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐							
✍	⊕	▼	▶	☐	↵	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐							
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐				
☰	⊕	↵	⊕	☐	○	⊖	⊕	↶	⊗	⊕	☐	☰	☐	⊕	⊖	⊖	⊖	⊕	▶	⊗	☒	🔍	✕	⊖	⊖	⊕		
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐				
☐	✓	✕	⊗	+	↓	⊕	⊖	☐	⊖	⊕	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐							
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐							
↵	▼	☐	+	▼	☰	⊖	+	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐							
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐					
☐	⊖	⊕	↓	+	☒	▼	☰	☐	⊕	⊖	↵	↵	🔍	☰	☐	☰	⊕	✓	+	⊖	⊕	↵	▼	⊖	▶	○		
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐			
↶	⊗	▶	✍	●	♦	●	⊕	✓	↵	⊖	⊕	⊕	✓	⊗	☒	☐	▶	☐	▼	▶	○	⊖	⊕					
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐			
✕	▼	✓	↶	✕	▼	⊕	✓	▼	▶	+	⊕	↶	✕	▼	☰	⊗	♦	✓	●	✓	↶	▼	☰	✕	▼	⊗	+	↵
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐			
✓	✕	⊗	▶	☐	▼	▶	+	▼	↶	⊗	⊗	✕	✓	●	⊖	⊕	▼	✕	+	☰	✓	↵	▼	⊖	▶	☐	●	
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐			
☰	⊕	↵	⊕	☐	○	⊖	⊕	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐		
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐			
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐			
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐			
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐			
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐			
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐			
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐			
⊖	⊕	☐	●	☒	⊖	+	✓	+	⊖	⊕	☐	+	↓	⊖	↵	⊕	☐	⊕	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐			

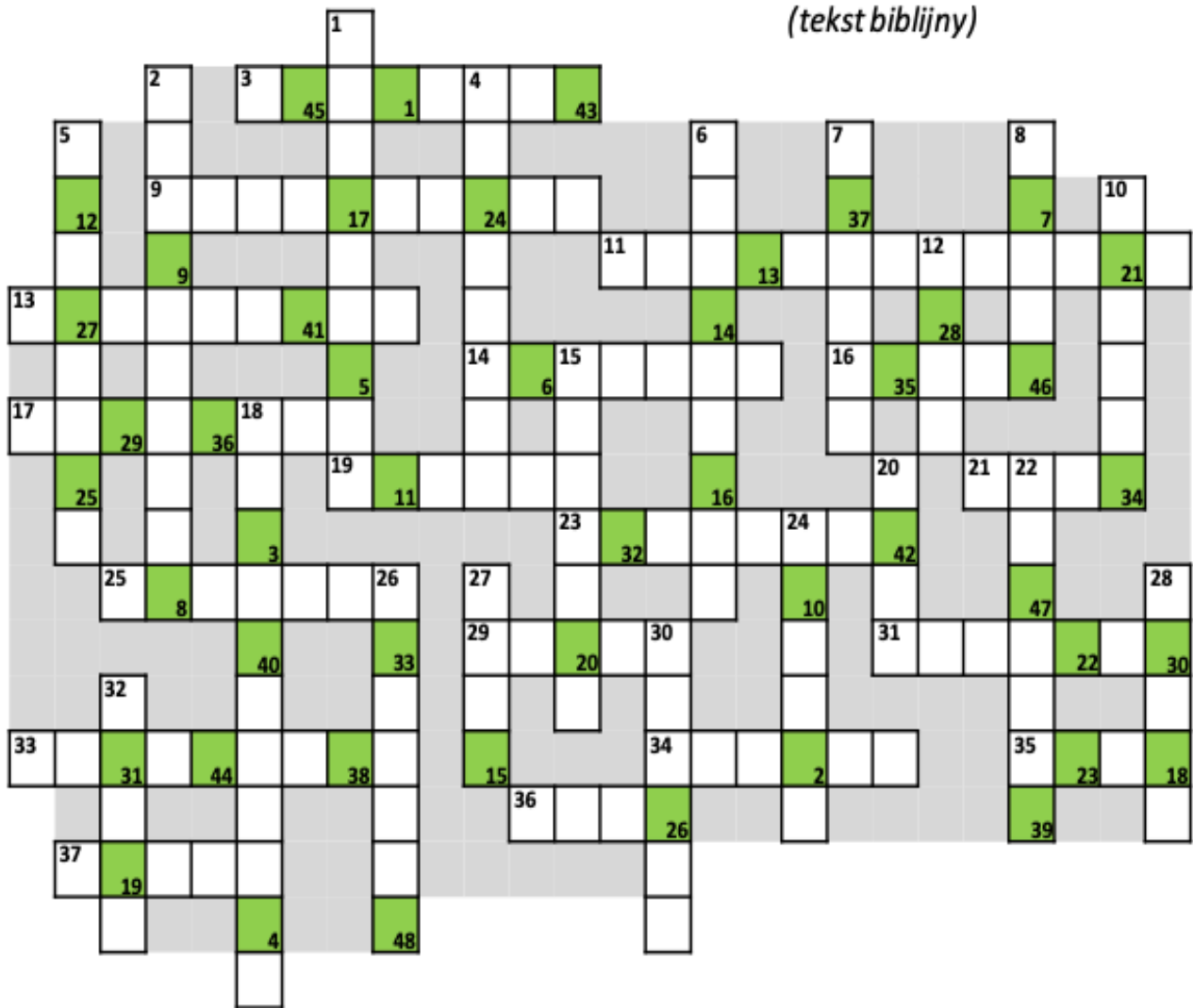
Legenda:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	0
☐	*	☐	☒	⊖	☐	☐	☐	☐	↑

A	Ą	B	C	Ć	D	E	Ę	F	G	H	I	J	K	L	Ł	M	N	Ń	O	Ó	P	R	S	Ś	T	U	W	Y	Z	Ż	Ź
⊖	⊕	✍	⊖	⚡	♦	+	●	☐	☒	⊕	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

JEZUS DOBRYM PASTERZEM
rozwiąż krzyżówkę i podaj hasło
(tekst biblijny)

1. *Miejsce, gdzie pasą się owce*
2. *Kim jest ten, co nie wchodzi przez drzwi do owczarni? ... i ziółcą*
3. *Co zrobi ten, kto wejdzie przez Jezusa? Zbawiony będzie i wejdzie, i wyjdzie, i pastwisko ...*
4. *Jaki będzie ten, kto wejdzie przez Jezusa do Jego owczarni?*
5. *Czym jest Jezus dla swoich owiec, że mogą przez Niego wejść do owczarni?*
6. *Co robi wilk z owcami, gdy pilnuje ich najemnik? Porywa je i ...*
7. *Co robi wilk z owcami, gdy pilnuje ich najemnik? ... je i rozprasza*
8. *Ile będzie owczarni?*
9. *Po co Jezus przyszedł do owiec? Aby miały życie i ...*
10. *Inaczej „kocha”*
11. *Co Jezus powiedział o innych owcach? Mam i inne owce, które nie są z tej owczarni; również i te muszę ...*

12. *Co Jezus powiedział o swoim życiu? Ja kładę życie swoje, aby je znowu wziąć. Nikt mi go nie odbiera, ale Ja kładę je z własnej ...*
13. *Miejsce, w którym przebywają owce*
14. *Przeciwieństwo „zamyka”*
15. *Kto jest złodziejem i ziółcą? Kto nie ... przez drzwi do owczarni, lecz w inny sposób się tam dostaje*
16. *Kiedy najemnik ucieka? Widząc ... nadchodzącego*
17. *Kto ucieka widząc wilka nadchodzącego?*
18. *Dlaczego najemnik ucieka widząc wilka nadchodzącego? Ponieważ jest ... i nie zależy mu na owcach*
19. *Czyjego głosu owce nie znają?*
20. *Kto porywa i rozprasza owce, gdy najemnik ucieka?*
21. *Kto słucha głosu pasterza?*
22. *Co zrobi ten, kto wejdzie przez Jezusa? Zbawiony będzie i wejdzie, i ..., i pastwisko znajdzie*
23. *Jakie owce ma jeszcze Jezus? Inne, które nie są z tej ...*

24. *Inaczej „polecenie”*
25. *Jak pasterz woła swoje owce? Po ...*
26. *Co zrobią owce, gdy przyjdzie obcy pasterz? Za obcym nie pójdą, lecz ... od niego*
27. *Od kogo Jezus wziął rozkaz? Od ...*
28. *Ilu będzie pasterzy?*
29. *Kto jest dobrym pasterzem?*
30. *Kto jest złodziejem i ziółcą? Kto nie wchodzi przez drzwi do owczarni, lecz w inny ... się tam dostaje*
31. *Co robi dobry pasterz? Życie swoje ... za owce*
32. *Przeciwieństwo „zły”*
33. *Co Jezus powiedział o tych, którzy przyszli przed nim? Wszyscy, ilu przede mną przyszło, to ... i ziółcy, lecz owce nie słuchały ich*
34. *Na kim nie zależy najemnikowi? Na ...*
35. *Jakie owce ma jeszcze Jezus? ..., które nie są z tej owczarni*
36. *Dlaczego owce idą za pasterzem? Bo znają jego ...*
37. *Kto jest złodziejem i ziółcą? Kto nie wchodzi przez ... do owczarni, lecz w inny sposób się tam dostaje*

Hasło:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48		

JEZUS DOBRYM PASTERZEM

rozszyfruj słowa i wpisz je w pola po prawej stronie
z liter z zielonych pól ułóż hasło

DZIEJZŁO

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

WIEŚCPOPZY

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

DENJE

--	--	--	--	--

WIOZBANY

--	--	--	--	--	--	--	--	--

CAOW

--	--	--	--

CIECOJ

--	--	--	--	--	--

WAĆLOMI

--	--	--	--	--	--	--

CIEŻY

--	--	--	--	--

KAZROZ

--	--	--	--	--	--

WIEOTRAĆ

--	--	--	--	--	--	--	--

RYDOB

--	--	--	--	--

NIKJEMNA

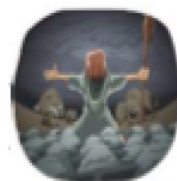
--	--	--	--	--	--	--	--

TWISPASKO

--	--	--	--	--	--	--	--	--

TERZPAS

--	--	--	--	--	--

JEZUS DOBRYM PASTERZEM

znajdź ukryte słowa

O	W	C	Z	A	O	J	C	I	E	C	D	R	Z			
Z	O	T	W	I	T	R	N	G	D	Ł	O	W	P			
B	P	A	S	T	W	I	S	K	O	Ę	S	I	A			
Ó	S	Ł	U	C	I	E	R	A	B	N	I	A	S	I	M	P
G	Ł	O	S	H	E	Z	B	Ć	R	A	W	I	T	O	Z	A
K	J	C	A	Ć	R	A	Ć	Ż	Y	C	I	E	E	N	B	S
A	Ć	Z	B	N	A	J	E	M	N	I	K	Y	R	E	A	T
	P	A	Ć	S	T	W	I	U	O	W	Z	R	W	P		
	N	A	J	E	O	J	D	C	I	E	O	Z	I	R		
	P	R	Z	Y	P	O	W	I	E	Ś	Ć	B	O	Z		
	O	W	B	M	O	C	I	E	Y	Ż	Y	R	N	Y		
D	R	Z	W	C	Ó	N	S	I	S	K	R	O	C	Ś	Y	P
Z	B	Ó	J	Z	J	I	D	E	K	A	Z	T	I	Ć	E	U
G	Ć	C	H	A	C	K	R	C	O	Ć	G	W	Ł	O	M	C
Ł	I	M	Ę	R	A	N	Z	J	S	Ł	U	C	H	A	Ć	I
S	Ł	U	C	O	J	A	W	Z	B	A	P	A	S	T	W	M
O	W	C	Z	A	R	N	I	A	E	Ś	Ć	P	R	Z	Y	I
D	O	B	Ż	Y	E	C	A	P	A	S	T	E	P	O	W	Ę

Lista słów

OWCZARNIA	DRZWI	ZBÓJCA	PASTERZ
OTWIERAĆ	GŁOS	SŁUCHAĆ	IMIĘ
UCIEKAĆ	ZBAWIONY	PASTWISKO	PRZYPOWIEŚĆ
NAJEMNIK	OJCIEC	DOBRY	ŻYCIE

LEKCJA 1 - KRÓL

Król i Jego Królestwo

Na długo przed powstaniem świata był Król chwały. Był On ponad wszystko i wszystko, co możemy sobie wyobrazić.

W nieskończonej wieczności był jedynym Królem, a Jego Królestwo było jedynym królestwem, wyrazem Jego doskonałej miłości, mądrości, radości i pokoju. To Królestwo nie potrzebowało ani słońca, ani gwiazd, gdyż Król był jego światłem. W rzeczywistości Królestwo było nieograniczone w przestrzeni, ale ograniczone co do obywateli. Niektórzy twierdzą, że Król w ogóle nie miał obywateli. A może miał?

Jedną z tajemnic Króla było to, że chociaż był jedynym, który istniał, nigdy nie był sam. Co więcej, chciał dzielić swoje życie z innymi czującymi istotami.

Tak więc dobry i mądry Król stworzył niebiański tłum milionów świecących blaskiem, wysoce inteligentnych istot zwanych aniołami. Znał ich wszystkich z imienia i chciał, żeby Go też poznali. Życie w obecności Króla było dla nich nieprzerwaną radością.

Ale ten Król chciał czegoś więcej niż tylko aniołów. Stworzył więc koncepcję czasu, przestrzeni i materii – niesamowity wszechświat z migoczącą planetą, która stała się domem dla społeczności

wspaniałych stworzeń zwanych ludźmi. Ród ludzki, zupełnie odmienny od aniołów, zapoczątkowały dwie istoty - mężczyzna i kobieta. Podobnie jak w przypadku aniołów, Król chciał również z nimi dzielić Swoje życie. Wtem stało się coś strasznego. W Królestwie wybuchł bunt – najpierw w niebie, potem na ziemi. Zbuntowany anioł przejął władzę królewską na ziemi, zniewalając jej mieszkańców. Ale to wcale nie było dla Króla zaskoczeniem.

W sercu Króla był bowiem wielki tajemny plan, tak niezwykle i tak dalekosiężny, że na jego urzeczywistnienie potrzebował tysięcy lat. Czy spodziewałbyś się więcej od Króla Wieczności? On istnieje poza czasem.

LESSON 1 - KING

The King and His Kingdom

Long, long before the world began, there was a king, the King of glory.

This King was far, far above and beyond anyone or anything you or I could imagine. In the endlessness of eternity He was the only King, and His kingdom the only kingdom, a realm of perfect wisdom, love, joy, and peace. The kingdom had no need of sun or stars, for the King Himself was its light.

While the kingdom was limitless in its size, it was limited in its subjects. Some say the King had no subjects at all.

Or did He?

One of the early mysteries of this King was that even when He alone existed, He was never alone.

Still, He wanted to share His life with other intelligent beings. So this good and wise King made a heavenly province with millions of dazzling, super-intelligent spirit beings called angels. He knew them all by name and He wanted them to know Him too. Life with the King was non-stop adventure.

But the King wanted more than angels. So He created a realm of time, space, and matter - a mind-boggling universe with a sparkling planet that would become home to a community of amazing creatures called humans.

Different from the angels, the human family began with just two beings, a man and a woman. As with the angels, the King wanted to share His life with them too.

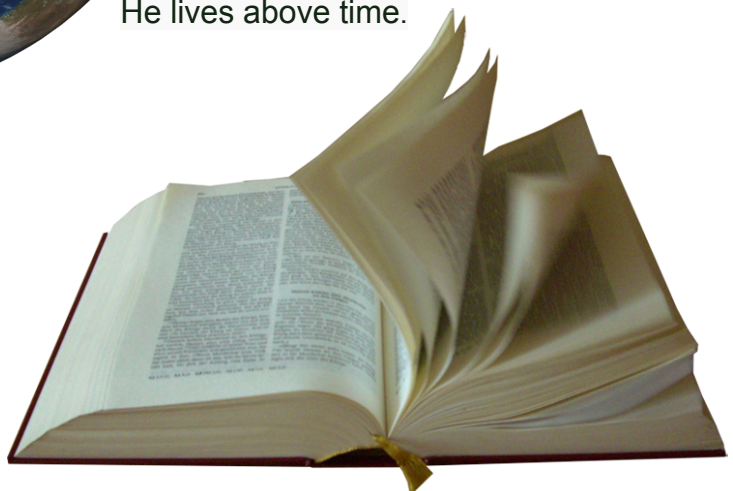
Then something happened, something terrible. Rebellion arose in the kingdom, first in heaven, then on earth.

A rebel angel seized the kingdom of earth by capturing its humans. But the King was not taken by surprise.

Deep in the heart of the King was a rescue plan so great, so mysterious, so extravagant, so far-reaching, that He would take thousands and thousands of years to fulfill it.

What else would you expect from the King of eternity?

He lives above time.

Król i Jego Prorocy

Aby poznać Króla i Jego plan, musisz znać Jego księgę. W ciągu ponad 1500 lat Król wybrał około 40 osób do spisania Jego historii i Jego przesłania. Ci ludzie byli nazywani prorokami. Król przekazał im Swoje słowa, które zapisali na zwojach do kopiowania, rozpowszechniania i przechowywania dla przyszłych pokoleń. Chociaż większość proroków nigdy się nie znała, ich pisma przekazują jedną spójną historię i jedno przesłanie. Pisma proroków nazywamy Pismem Świętym. Bez tego Pisma moglibyśmy tylko zgadywać, skąd pochodzimy, dlaczego tu jesteśmy i dokąd zmierzamy. Potrzebujemy Księgi Króla, aby poznać prawidłowe odpowiedzi na te pytania.

Jakieś 3500 lat temu Król natchnął proroka imieniem Mojżesz, aby napisał, że **człowiek nie żyje samym chlebem, ale wszystkim, co wychodzi z ust Pana** /Pwt 8:3/.

Ta historia i jej przesłanie są przeznaczone dla każdego narodu. Dla każdej rodziny. Dla każdego człowieka. Dla Was.

Dziś słowa króla zebrane są w jednej księdze, Piśmie Świętym. Święty oznacza czysty lub oddzielony od całej reszty. Biblia oznacza księgę lub zbiór książek. Biblia to światowy bestseller przetłumaczony na największą liczbę języków. Tysiące jej papirusów i skórzanych zwojów okazuje się być najlepiej zachowanymi tekstami starożytności.

Biblia składa się z dwóch części. Pierwsza część to Stary Testament (Tora, Psalmi itd.), w którym Król ogłasza swój plan. Druga część to Nowy Testament (Ewangelie, Dzieje Apostolskie itd.),

w którym Bóg realizuje swój plan. Testament oznacza przymierze, kontrakt lub zgodę. Stary Testament przepowiada, co zaplanował Bóg. Nowy Testament odnotowuje wypełnienie Jego planu. Tylko Bóg może zapisać historię, która dopiero nadejdzie.

Różnica między Starym a Nowym Testamentem jest taka sama, jak różnica między wielkim królem, który przysyła ci listy i obrazy, a królem, który odwiedza cię osobiście.

Pismo Święte najpierw ukazało się na Bliskim Wschodzie, potem w Afryce, Azji i Europie, a potem rozprzestrzeniło się na Amerykę i Australię oraz na wszystkie zakątki świata. Prorocy przybyli z Bliskiego Wschodu, ale historia i przesłanie, które przekazali, są przeznaczone dla każdego narodu. Dla każdej rodziny. Dla każdego człowieka. Dla Was. Dla mnie.

The King and His Prophets

To know the King and His plan, you must know His book. Over more than 15 centuries the King chose about 40 people to record His story and message. They were called prophets. The King gave them His words, which they wrote on scrolls to be copied, circulated, and kept for future generations. Though most of the prophets never knew each other, their writings tell one consistent story and message.

The writings of the prophets are called the Holy Scriptures. Without the Scriptures we could only guess where we came from, why we are here, and where we are going. To know the correct answers we need the King's book.

About 3,500 years ago, the King inspired a prophet by the name of Moses to write, ***Man does not live on bread alone but on every word that comes from the mouth of the LORD.*** /Deuteronomy 8:3/

Today the King's words are collected in one book, the Holy Bible. Holy means pure or set apart from all others. Bible means book or collection of books.

The Bible is the world's best seller and most translated book. Thousands of papyrus and leather scrolls show it to be the best preserved of all ancient texts. The Scriptures have two main parts.

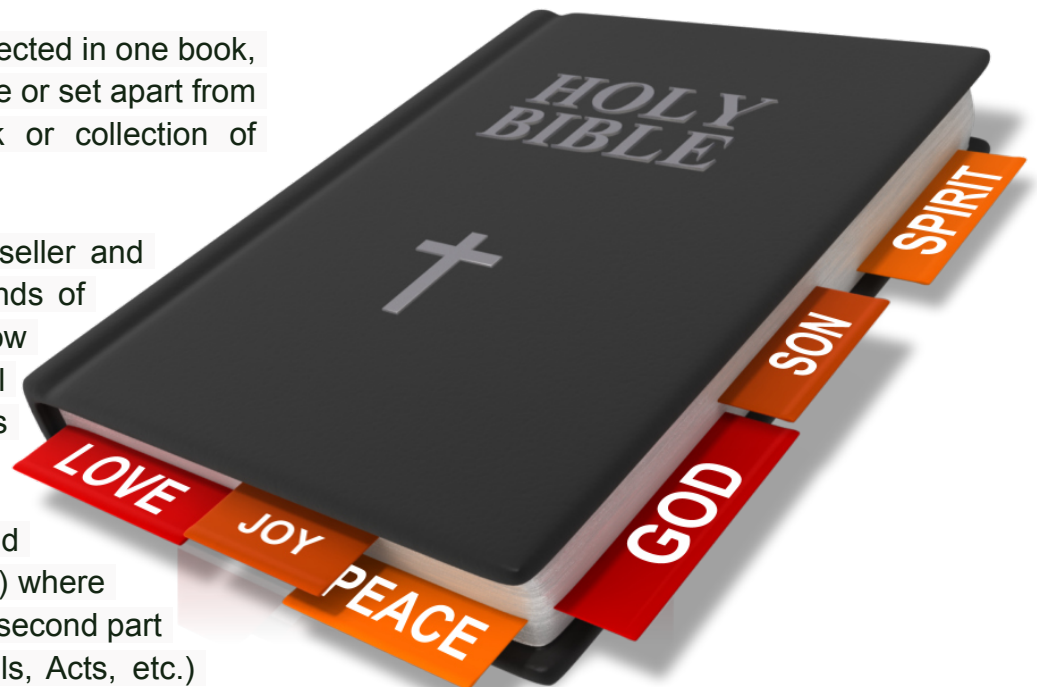
The first part is the Old Testament (Torah, Psalms, etc.) where the King foretells His plan. The second part is the New Testament (Gospels, Acts, etc.) where the King fulfills His plan.

Testament means covenant, contract, or agreement. The Old Testament foretells what God planned to do. The New Testament records the fulfillment of His plan. Only God can write history before it happens.

The difference between the Old and New Testaments is the difference between having a great king send you letters and photos and having that king come visit you in person.

The Scriptures came first to the Middle East, Africa, Asia and Europe, then later to the Americas and beyond. The prophets came from the Middle East, but the story and message they wrote is for every nation. For every family.

For every person. For you. For me.

Król i Jego wszechświat

Gdybyśmy mogli podróżować w czasie i przestrzeni - daleko, bardzo daleko wstecz, aż do początków, zanim pojawili się ludzie, zanim pojawiły się planety lub gwiazdy, dostrzeglibyśmy moc i chwałę kryjącą się za słowami Pisma Świętego: **Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię** /Księga Rodzaju 1:1/.

Wielu ludzi myśli dzisiaj, że świat i jego cuda wydarzyły się bez udziału wszechmądrygo Stwórcy, jednak ich teorie nie wyjaśniają skomplikowanej budowy wszechświata i panującej w nim harmonii. W swojej księdze Król mówi: **Niebiosy” głoszą chwałę Boga, a firmament zwiastuje dzieło Jego rąk** /Ps 19, 2/.

Na przykład weźmy ręce - spójrz na swoje ręce! Poruszaj kciukami. Spróbuj bez nich podnieść książkę, miotłę lub młotek. Zwróć uwagę na swoje paznokcie, stawy i skórę. Pomyśl o innych ważnych czynnościach, które wykonujesz rękami. Kto inny, jak nie wielki Architekt, potrafił zaprojektować takie narzędzia?

Ile mądrości i mocy zajęło stworzenie miliardów galaktyk! Albo stworzyć żywą komórkę z milionami skomplikowanych elementów, albo połączyć mikroskopijne zwinięte nitki, które tworzą kod, który tworzy ciebie!

Jakieś trzy tysiące lat temu prorok i król o imieniu Dawid napisał: **Ukształtowałeś mnie w łonie mojej matki. Dziękuję za cudowne stworzenie mnie. Twoje dzieła są**

cudowne i w pełni znasz moją duszę /Psalm 139:13b-14/. Chciałbyś spotkać Tego, który cię stworzył? Chciałbyś żyć wiecznie ze Stwórcą i Władcą wszystkich galaktyk? Jest to możliwe, ponieważ On objawił się i On chce, abyś Go poznał. Chce, aby Twoja rodzina i przyjaciele Go znali. Zachęca Cię do zrozumienia Jego planu i doświadczenia Jego miłości, uznania Jego majestatu, poddania się Jego panowaniu i życia dla Jego chwały, aby stać się jego poddanym.

Poza tym jest nie tylko Królem, ale jest Królem Chwały. To jest jego historia.

The King and His Universe

If we could travel back through time and space, back, back, way back, before there were people, planets, or stars, we would witness the power and glory behind the first words of Scripture: **In the beginning God created the heavens and the earth.** /Genesis 1:1/

Today, many people think the world and its wonders came to exist apart from an all-wise Creator. But their theories do not adequately explain the complex design and predictable order of the universe.

In His book, the King says, **The heavens declare the glory of God; the skies proclaim the work of his hands.** /Psalm 19:1/

Speaking of hands, look at your own. Wiggle your thumbs. Try to hold a book, broom, or hammer without them. Notice the fingernails, joints, and skin. Think of some important things you do with your hands. Who but a master craftsman could design such tools?

What kind of wisdom and power would be required to make a billion galaxies? Or to create a living cell with its millions of complex parts? Or knit together the cell's microscopic coiled threads with the genetic codes that make you you?

Some three thousand years ago, a prophet and king named David wrote, **You knit me together in my mother's womb. I praise you because I am fearfully and wonderfully made.** /Psalm 139:13-14/.

Would you like to meet the One who formed you? Would you like to live forever with the Maker and Master of the galaxies? You can.

He has revealed Himself. He wants you to know Him. He wants your family and community to know Him too. He invites you to understand His plan, experience His love, behold His majesty, submit to His rule, and live for His glory. But He will not force you to be His subject. After all, He is not just a king. He is the King. The King of glory.

This is His story.

POLSKI KOŚCIÓŁ CHRZEŚCJAŃSKI W LONDYNIE

Pytania kontrolne do lekcji 1/TEST FOR THE LESSON 1

1. Od kiedy istnieje Król Chwały?
A. Wiecznie.
B. Od 1500 lat.
C. Nikt nie wie.
2. Bunt w królestwie Króla...
A. Rozpoczął się najpierw na ziemi.
B. Wybuch najpierw w niebie.
C. Zaskoczył króla.
3. Ile lat zajęło Królowi pełne przekazanie Swojego objawienia?
A. 20 lat.
B. Siedem wieków.
C. Ponad 1500 lat.
4. Ilu ludzi użył Król do napisania Swojej książki?
A. 124 000.
B. Około 40.
C. Czterech
5. Dwie części Pisma Świętego to:
A. 1 i 2 Księga Rodzaju.
B. Stary i Nowy Testament.
C. Juda i Objawienie.
6. Z jakiej części świata pochodzili prorocy?
A. Z Europy.
B. Z Bliskiego Wschodu.
C. Z Ameryki.
7. Kto otrzymał od Boga Pismo Święte?
A. Tylko ludy Bliskiego Wschodu.
B. Każdy naród, każda rodzina i każda osoba.
C. Tylko Europejczycy.
8. Na podstawie Pisma Świętego (Księga Rodzaju 1:1) określić, skąd pochodzi wszechświat i wszystko, co się w nim znajduje?
A. Nikt nie wie.
B. Został stworzony przypadkowo, gdy rozpalona iskra wybuchła i wylała się, a następnie wyewoluowała tak, że całe życie narodziło się - aż do człowieka.
C. Na początku (czas) Bóg stworzył niebo (przestrzeń) i ziemię (materię).
9. Czemu Stwórca uczy nas o sobie poprzez piękno i porządek wszechświata?
A. Że jest nieskończenie wszechmocny i mądry.
B. Nie wiemy, bo nie sposób Go poznać.
C. Nic.
10. Stwórca i Pan wszechświata chce, abyś:
A. Zostawił Go samego.
B. Znał Go i doświadczył Jego miłości.
C. Cieszył się życiem bez niego.
1. Since when has the King of Glory existed?
A. Eternally.
B. For 1,500 years.
C. Nobody knows.
2. Rebellion in the kingdom of the king ...
A. First, he got up on the ground.
B. It exploded first in heaven.
C. He surprised the king.
3. How many years did it take for the King to fully deliver His revelation?
A. 20 years.
B. Seven centuries.
C. Over 1,500 years.
4. How many people did the King use to write His book?
A. 124,000.
B. About 40.
C. Four.
5. The two parts of the Scriptures are:
A. 1 and 2 Genesis.
B. Old and New Testaments.
C. Jude and Revelation.
6. What part of the world did the prophets come from?
A. From Europe.
B. From the Middle East.
C. From America.
7. Who has God given the Scriptures to?
A. Middle East peoples only.
B. Every nation, every family and every person.
C. Europeans only.
8. Use your Scriptures (Genesis 1: 1) to identify where the universe and everything in it came from.
A. Nobody knows.
B. It was created by chance when a kind of fiery spark exploded and poured out and then evolved so that all life was born - down to man.
C. In the beginning (time), God created heaven (space) and earth (Material).
9. What does the Creator teach us about himself through the beauty and order of the universe?
A. That he is infinitely omnipotent and wise.
B. We don't know because it is impossible to know Him.
C. Nothing.
10. The Creator and Lord of the universe wants you to:
A. Leave Him alone.
B. Know Him and experienced His love.
C. Enjoy life without him.

POLSKI KOŚCIÓŁ CHRZEŚCIJAŃSKI W LONDYNIE

ELIM SPRINGS

WWW.POLSKIKOSCIOLLONDYN.ORG.UK

Jeżeli dostrzegasz jakąś potrzebę lub sam potrzebujesz pomocy,
jeżeli chcesz dołączyć do grupy domowej lub zaangażować się w służbę
w kościele, jeżeli potrzebujesz modlitwy kościoła lub pragniesz
usłużyć modlitwą prosimy o kontakt ze Starszymi Zboru:

Sławek Waloszczyński T: (+44) 0 7595 829 235

Bogdan Dachnowski T: (+44) 0 7902 026 601

POLSKI KOŚCIÓŁ CHRZEŚCIJAŃSKI
"ELIM SPRINGS" W LONDYNIE

Adres tymczasowy:

St Peter Church, 6-7 Vere Street, London, W1G 0DJ

(kilka minut od stacji metra Bond Street)

Godzina: 15.00 - 18.00

EMAIL: elimspringslondon@gmail.com

WEBSITE ► www.polskikosciollondyn.org.uk

FACEBOOK ► www.facebook.com/ElimSpringsLondyn

INSTAGRAM ► www.instagram.com/elimsprings/

YOUTUBE ► [www.youtube.com/channel/UCD-4PyqjfJi25V2IAbnMYQw/
featured?sub_confirmation=1](http://www.youtube.com/channel/UCD-4PyqjfJi25V2IAbnMYQw/featured?sub_confirmation=1)

WSPARCIE FINANSOWE KOŚCIOŁA

sort code: 30-91-87
account number: 01668908
EFGA - ELIM SPRINGS
reg charity no: 251549

Adres mailowy redakcji kwartalnika:

Email: followme.newspaper@gmail.com

INFORMACJE

22

*"Są trzy rodzaje ucieczki od świata.
Pierwsza - z deszczu pod rynnę, najgłupsza,
Druga - w głąb siebie, gdzie nigdy
Trzecia - najbardziej potrzebna:*

*więc najczęstsza.
nie odnajdziemy spokoju.
kiedy uciekamy od utrud stworzeń
w realność Pana Boga, z miłości własnej
w miłość samego Boga, z własnego życia
w życie Jezusa." (J.T)*

St Peter Church,

6-7 Vere Street, London, W1G 0DJ